

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.03.2005, sp. zn. 12 Tmo 10/2005, ECLI:CZ:KSHK:2005:12.TMO.10.2005.1

Číslo: 29/2006

Právní věta: Jestliže je trestní stíhání po celou dobu vedeno pro jeden skutek kvalifikovaný jako více trestných činů spáchaných v jednočinném souběhu a tato právní kvalifikace je použita i v pravomocném rozsudku, nelze obhájci přiznat mimosmluvní odměnu za trestné činy spáchané ve vícečinném souběhu podle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/96 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a to ani tehdy, když obhájce namítá, že je uvedena právní kvalifikace zjevně chybná a trestné jednání mělo být kvalifikováno jako trestné činy spáchané ve vícečinném souběhu.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 23.03.2005

Spisová značka: 12 Tmo 10/2005

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Jednočinný souběh, Náklady obhajoby

Předpisy: § 10 odst. 3 písm. b) předpisu č. 177/1996Sb.

§ 12 odst. 4 předpisu č. 177/1996Sb.

§ 151 odst. 2 tr. ř.

§ 151 odst. 3 tr. ř.

§ 15a předpisu č. 177/1996Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové – soud pro mládež zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost obhájkyňe proti usnesení Okresního soudu v Semilech – soudu pro mládež ze dne 15. 12. 2004, sp. zn. 9 Tm 9/2004.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Semilech – soudu pro mládež ze dne 15. 12. 2004, sp. zn. 9 Tm 9/2004, bylo rozhodnuto tak, že obhájkyňi JUDr. J. R. se podle § 151 odst. 2, 3 tr. ř. přiznává za obhajobu mladistvého M. Č. částka 7250 Kč, přičemž se zamítá návrh obhájkyňe do částky 6300 Kč. Své rozhodnutí odůvodnil soud prvého stupně tím, že mladistvý byl stíhán a odsouzen pro provinění porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. a krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. Soud pak v odůvodnění uvádí jednotlivé úkony, jichž se advokátka zúčastnila, zabývá se i dalšími náklady s obhajobou mladistvého spojenými. Pokud jde o částku 6300 Kč, kterou okresní

soud - soud pro mládež nepřiznal, odůvodnil toto své rozhodnutí tím, že mladistvý byl stíhán pro provinění spáchané v jednočinném souběhu. Poukázal přitom na ustanovení § 10 odst. 3 písm. b) a § 15a vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 235/1997 Sb.

Proti tomuto usnesení podala obhájkyňe včas stížnost, ve které namítá, že nešlo o jednočinný souběh, neboť skutku pod bodem 1 se mladistvý dopustil v době od 1. 1. do 30. 3. 2003 a dalších skutků od 1. 1. do 31. 1. 2004. Mezi jednáními chybí časová souvislost. Podle názoru obhájkyňe právní kvalifikace skutku byla rozhodnuta soudem až rozsudkem ze dne 15. 11. 2004.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k tomuto závěru :

V usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 2. 6. 2004 je výslovně uvedeno, že mladistvý M. Č. se měl dopustit provinění krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. v jednočinném souběhu. Věc byla takto právně posouzena i v obžalobě státní zástupkyňe v Semilech, sp. zn. Zt 225/2004. Rovněž zde se výslovně uvádí, že má jít o jednočinný souběh. Takto byla věc také posuzována i v řízení před soudem.

Z výše uvedeného je patrné, že obhájkyňe vykonávala obhajobu mladistvého, který byl stíhán a odsouzen pro trestné činy spáchané v jednočinném souběhu a je naprosto nerozhodné, zda tento postup byl či nebyl správný. Podstatné je, že celé řízení se vedlo pro trestné činy, které byly posuzovány, jako by byly spáchány v jednočinném souběhu. Správně proto při následném rozhodování o přiznání odměny obhájkyňi bylo postupováno podle toho, co bylo uvedeno v rozsudku.

Z tohoto důvodu byla stížnost obhájkyňe podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.